

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1354/2008

av den 18 december 2008

om ändring av förordning (EG) nr 1628/2004 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa grafitelektrodsystem med ursprung i Republiken Indien och om ändring av förordning (EG) nr 1629/2004 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa grafitelektrodsystem med ursprung i Republiken Indien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artiklarna 15 och 19,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

I. Tidigare undersökning och gällande åtgärder

- (1) Genom rådets förordning (EG) nr 1628/2004 ⁽²⁾ infördes en slutgiltig utjämningstull på import av grafitelektroder av det slag som används för elektriska ljusbågsugnar, med en skenbar täthet av minst 1,65 g/cm³ och en elektrisk resistans på högst 6,0 µΩ.m, enligt KN-nummer ex 8545 11 00, och av nipplar som används för sådana elektroder, enligt KN-nummer ex 8545 90 90, oavsett om de importeras tillsammans eller separat, med ursprung i Indien. Tullen varierar mellan 7,0 % och 15,7 % på import från individuellt namngivna exportörer och en övrig tull på 15,7 % på import från andra exportörer.
- (2) Samtidigt införde rådet genom förordning (EG) nr 1629/2004 ⁽³⁾ en slutgiltig antidumpningstull på import av samma produkt med ursprung i Indien.

II. Inledande av en partiell interimsoversyn

- (3) Efter det att den slutgiltiga utjämningstullen hade införts lämnade Indiens myndigheter synpunkter där de hävdade att omständigheterna beträffande två subventionssystem – *Duty Entitlement Passbook Scheme* (tullkreditsystemet) och *Income Tax Exemption* (systemet med befrielse från

inkomstskatt) enligt avsnitt 80HHC i *Income Tax Act* (inkomstskattelagen) – hade förändrats och att dessa förändringar var bestående. De ansåg därför att nivån på subventionerna torde ha minskat som ett resultat av detta och att de åtgärder som införts delvis på grundval av dessa system borde ses över.

- (4) Kommissionen undersökte den bevisning som Indiens myndigheter hade ingett och fann att denna var tillräcklig för att motivera inledandet av en översyn enligt artikel 19 i den grundläggande antisubventionsförordningen. Efter samråd med rådgivande kommittén inledde kommissionen på eget initiativ en partiell interimsoversyn av de gällande åtgärderna genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽⁴⁾.

- (5) Syftet med denna partiella interimsoversyn är att bedöma om de gällande åtgärderna bör bibehållas, upphävas eller ändras för de företag som har gynnats av ett eller båda de ändrade subventionssystemen, även i fråga om andra system som dessa företag gynnats av i de fall där tillräcklig bevisning lämnats i enlighet med de relevanta bestämmelserna i tillkännagivandet om inledande.

III. Undersökningsperiod

- (6) Undersökningen omfattade perioden 1 oktober 2006–30 september 2007 (nedan kallad *undersökningsperioden*).

IV. Parter som berörs av undersökningen

- (7) Kommissionen underrättade officiellt Indiens myndigheter, de två indiska exporterande tillverkare som anges i tillkännagivandet om inledande av den partiella interimsoversynen och gemenskapstillverkarna om att en partiell interimsoversyn hade inletts. Berörda parter fick möjlighet att skriftligen lämna sina synpunkter och begära att bli hörda. De muntliga och skriftliga synpunkter som lämnades av parterna togs under övervägande och beaktades om det ansågs lämpligt.

⁽¹⁾ EGT L 288, 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 295, 18.9.2004, s. 4.

⁽³⁾ EUT L 295, 18.9.2004, s. 10.

⁽⁴⁾ EUT C 230, 2.10.2007, s. 9.

(8) Kommissionen sände frågeformulär till två samarbetsvilliga exporterande tillverkare och till Indiens myndigheter. Svar mottogs från både de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna och Indiens myndigheter.

(9) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för att avgöra frågan om subventionering. Kontrollbesök genomfördes på plats hos följande berörda parter:

1. Indiens myndigheter:

— Handelsministeriet, New Delhi.

2. Exporterande tillverkare i Indien:

— Graphite India Limited (GIL), Calcutta.

— Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Noida.

V. Meddelande av uppgifter och synpunkter på förfarandet

(10) Indiens myndigheter och övriga berörda parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att föreslå en ändring av den tullsats som gäller för de två samarbetsvilliga indiska tillverkarna och bibehålla de nuvarande åtgärderna för alla andra företag, som inte samarbetade vid den partiella interimsoversynen. De gavs även möjlighet att lämna synpunkter inom en rimlig tidsfrist. Alla inlagor och synpunkter beaktades enligt nedan.

B. BERÖRD PRODUKT

(11) Den produkt som omfattas av denna översyn är samma produkt som omfattas av förordning (EG) nr 1628/2004, dvs. grafitelektroder av det slag som används för elektriska ljusbågsugnar, med en skenbar täthet av minst 1,65 g/cm³ och en elektrisk resistans på högst 6,0 µΩ.m, enligt KN-nummer ex 8545 11 00, och av nipplar som används för sådana elektroder, enligt KN-nummer ex 8545 90 90, oavsett om de importeras tillsammans eller separat, med ursprung i Indien.

C. SUBVENTIONER

I. Inledning

(12) På grundval av de uppgifter som lämnades av Indiens myndigheter och de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna samt på grundval av svaren på kommissionens frågeformulär undersökte kommissionen följande system som påstods innefatta subventioner:

a) *Advance Authorisation Scheme* (systemet med förhandstillstånd) (tidigare *Advance Licence Scheme* (systemet med förhandslicenser)).

b) *Duty Entitlement Passbook Scheme* (tullkreditsystemet).

c) *Export Promotion Capital Goods Scheme* (systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror).

d) *Income Tax Exemption* (systemet med befrielse från inkomstskatt).

e) *Electricity Duty Exemption* (systemet med befrielse från skatt på elektricitet) från delstaten Madhya Pradesh.

(13) Systemen a–c grundar sig på *Foreign Trade (Development and Regulation) Act* nr 22 från 1992 (lagen om utrikeshandel), som trädde i kraft den 7 augusti 1992. Genom utrikeshandelslagen bemyndigas Indiens myndigheter att utfärda tillkännagivanden om export- och importpolitiken. Dessa sammanfattas i dokument om export- och importpolitiken som utfärdas av handelsministeriet vart femte år och uppdateras regelbundet. Ett av dessa är relevant för undersökningsperioden i detta ärende, nämligen det som omfattar perioden från och med den 1 september 2004 till och med den 31 mars 2009 (nedan kallat *dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009*). De förfaranden som Indiens myndigheter tillämpar för export- och importpolitiken 2004–2009 beskrivs också närmare i en handbok om förfaranden för perioden 1 september 2004–31 mars 2009, volym I (nedan kallad *förfarandehandboken volym I 2004–2009*). Förfarandehandboken uppdateras även den regelbundet.

(14) Det system med befrielse från inkomstskatt som anges i skäl 12 d grundar sig på lagen om inkomstskatt (*Income Tax Act*) från 1961, som ändras varje år genom skattelagen (Finance Act).

(15) Det system med befrielse från skatt på elektricitet som anges i skäl 12 e grundar sig på avsnitt 3-B i delstaten Madhya Pradeshs *Electricity Duty Act* (lag om skatt på elektricitet) från 1949.

(16) I enlighet med artikel 11.10 i den grundläggande anti-subventionsförordningen bjöd kommissionen in Indiens myndigheter till extra samråd rörande både de ändrade och de oförändrade systemen i syfte att klargöra den faktiska situationen när det gäller dessa påstådda system samt uppnå en ömsesidigt godtagbar lösning. Efter dessa samråd och i frånvaro av en ömsesidigt godtagbar lösning beträffande dessa system beslutade kommissionen att alla dessa system skulle tas med i undersökningen av subventionering.

II. Enskilda system

1. Advance Authorisation Scheme (systemet med förhandstillstånd)

a) Rättslig grund

- (17) Systemet med förhandstillstånd beskrivs närmare i punkterna 4.1.1–4.1.14 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitlen 4.1–4.30 i förfarandehandboken volym I 2004–2009. Detta system kallades *Advance Licence Scheme* (systemet med förhandslicenser) i den tidigare översynen, som ledde till att den slutgiltiga utjämningstull som i dag är ikraft infördes genom förordning (EG) nr 1628/2004.

b) Stödberättigade företag och verksamheter

- (18) Systemet med förhandstillstånd består av sex delsystem, som beskrivs närmare nedan. Delsystemen skiljer sig åt bl.a. vad beträffar vilka företag och verksamheter som omfattas. Tillverkande exportörer och exporterande handlare som "har anknytning till" tillverkare är berättigade till stöd enligt systemet med förhandstillstånd för fysisk export och förhandstillstånd för årligt behov. Tillverkande exportörer som levererar till en slutgiltig exportör är berättigade till förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Huvudleverantörer som levererar till företag som ingår i de kategorier av "leverans likställd med export" som nämns i punkt 8.2 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009, såsom leverantörer till exportorienterade företag, är berättigade till stöd enligt systemet med förhandstillstånd för leverans likställd med export. Slutligen har mellanliggande leverantörer till tillverkande exportörer rätt till förmåner från "leveranser likställda med export" inom ramen för delsystemen med dokument för förhandsbefrielse och med ömsesidig inhemsk remburs.

c) Praktiskt genomförande

- (19) Förhandstillstånd kan utfärdas i fråga om följande:

i) Fysisk export: Detta är det viktigaste delsystemet. Det möjliggör tullfri import av insatsvaror för att tillverka en specifik resulterande exportprodukt. Med fysisk avses här att exportprodukten måste lämna Indiens territorium. I licensen anges den tillåtna importmängden och exportskyldigheten inbegripet typen av exportprodukt.

ii) Årligt behov: Denna typ av tillstånd är inte knuten till någon specifik exportprodukt utan till en bredare produktgrupp (t.ex. kemiska och närstående produkter). Licensinnehavaren kan – upp till ett visst tröskelvärde som bestäms av företagets tidigare exportresultat – tullfritt importera varje insatsvara som ska användas för att tillverka en produkt som ingår i en sådan produktgrupp. Företaget kan välja att exportera varje typ av resulterande produkt som ingår i produktgruppen och som tillverkats av sådant tullfritt material.

iii) Mellanliggande leverans: Detta delsystem omfattar fall där två tillverkare avser att tillverka en enda exportprodukt och delar upp produktionsprocessen mellan sig. Den tillverkande exportören tillverkar den mellanliggande produkten. Denne kan tullfritt importera insatsvaror och för detta syfte erhålla ett förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Den slutgiltiga exportören slutför produktionen och är skyldig att exportera den färdiga produkten.

iv) Leverans likställd med export: Genom detta delsystem kan en huvudleverantör tullfritt importera insatsvaror som behövs för att tillverka varor som ska säljas som leveranser likställda med export till de kundkategorier som nämns i punkt 8.2 b–f, g, i och j i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009. Enligt Indiens myndigheter avses med leverans som är likställd med export sådana transaktioner där de levererade varorna inte lämnar landet. Ett flertal kategorier av leveranser betraktas som leveranser likställda med export förutsatt att varorna har tillverkats i Indien, t.ex. leveranser av varor till ett exportorienterat företag eller till ett företag beläget i en särskild ekonomisk zon.

v) Dokument för förhandsbefrielse: En innehavare av ett förhandstillstånd som avser att anskaffa insatsvaror från inhemska källor i stället för att direktimportera dem har möjlighet att göra detta med hjälp av dokument för förhandsbefrielse. I sådana fall godkänns förhandstillstånden som dokument för förhandsbefrielse och gottskrivs den inhemska leverantören vid leverans av de varor som anges i dessa. Gottskrivningen av dokument för förhandsbefrielse berättigar den inhemska leverantören till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export). Genom systemet med dokument för förhandsbefrielse återbetalas skatter och tullar till leverantören i stället för till den slutgiltiga exportören i form av tullrestitution/återbetalning av tull. Skatter och tullar kan återbetalas såväl för inhemska insatsvaror som för importerade insatsvaror.

vi) Ömsesidig inhemsk remburs: Även detta delsystem täcker inhemska leveranser till en innehavare av ett förhandstillstånd. Innehavaren av ett sådant tillstånd kan vända sig till en bank för att teckna en inhemsk remburs till förmån för en inhemska leverantör. Banken ogiltigförklarar tillståndet för direkt import endast i fråga om värdet och volymen av de varor som anskaffas på den inhemska marknaden i stället för att importeras. Den inhemska leverantören får rätt till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export).

- (20) Det fastställdes att en av de samarbetsvilliga exportörerna under undersökningsperioden erhöll förmåner från det första delsystemet, dvs. förhandstillstånd för fysisk export. Det är därför inte nödvändigt att undersöka huruvida de övriga delsystemen är utjämningsbara.
- (21) Efter införandet genom förordning (EG) nr 1628/2004 av den slutgiltiga utjämningsstull som i dag är ikraft, har Indiens myndigheter ändrat det kontrollsystem som är tillämpligt på systemet med förhandstillstånd. Konkret innebär detta att för att det ska vara möjligt för Indiens myndigheter att företa kontroller har innehavaren av ett förhandstillstånd rättslig skyldighet att i ett särskilt format korrekt redovisa förbrukningen och användningen av tullfritt importerade/inhemskt anskaffade varor (se kapitlet 4.26 och 4.30 i och tillägg 23 till förfarandehandboken volym I 2004–2009), dvs. ett register över den faktiska förbrukningen. Detta register måste kontrolleras av en auktoriserad extern revisor eller kostnadsrevisor ("cost and works accountant"), som utfärdar ett intyg över att det föreskrivna registret och de relevanta underlagen har undersökts och att de uppgifter som lämnas enligt tillägg 23 är korrekta i alla avseenden. Dessa bestämmelser tillämpas dock bara på förhandstillstånd som utfärdats från och med den 13 maj 2005. Innehavarna av alla förhandstillstånd eller förhandslicenser som utfärdats före den dagen är skyldiga att följa de tidigare kontrollbestämmelserna, dvs. att i det format som anges i tillägg 18 korrekt redovisa förbrukningen och användningen av importerade varor per licens (se kapitel 4.30 i och tillägg 18 till förfarandehandboken volym I 2002–2007).
- (22) När det gäller det delsystem som under undersökningsperioden användes av den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren, dvs. det för fysisk export, fastställer Indiens myndigheter volymen och värdet av vad som får importeras och vad som måste exporteras och anger detta på tillståndet. Dessutom ska myndigheternas tjänstemän vid import- och exporttillfällena dokumentera transaktionerna i tillståndet. Den importvolym som tillåts inom ramen för detta system fastställs av Indiens myndigheter på grundval av standardnormer för input/output. Standardnormer för input/output finns för flertalet produkter, även den berörda produkten, och offentliggörs i förfarandehandboken volym II 2004–2009.
- (23) Importerade insatsvaror får inte överföras och måste användas för att tillverka den resulterande exportprodukten. Skyldigheten att exportera måste fullgöras inom en viss tidsfrist efter licensens utfärdande (24 månader med möjlighet till två förlängningar på 6 månader vardera).
- (24) Under översynen fastställdes det att de förhandslicenser som använts för import av råvaror under undersökningsperioden hade utfärdats före den 13 maj 2005. De nya kontrollkrav som ställts av Indiens myndigheter i förfarandehandboken volym I 2004–2009, såsom de beskrivs i skäl 21, har därför ännu inte prövats i praktiken. Vidare kunde företaget inte visa att de nödvändiga registren över den faktiska förbrukningen och lagren hade förts i det format som krävs enligt kapitel 4.30 i och tillägg 18 till förfarandehandboken volym I 2002–2007, som är tillämpliga på förhandslicenser som utfärdats före den 13 maj 2005. Med beaktande av denna situation anses det att den exportör som var föremål för undersökningen inte kunde påvisa att de vid den tidpunkten gällande bestämmelserna inom ramen för export- och importpolitiken hade uppfyllts.
- d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter
- (25) Den samarbetsvilliga exportör som hade utnyttjat systemet med förhandstillstånd under undersökningsperioden hävdade att företaget frivilligt hade lämnat in de använda förhandslicenserna, trots att de utfärdats före den 13 maj 2005, för kontroll av en auktoriserad revisor, i enlighet med kraven i förfarandehandboken volym I 2004–2009, och att detta visar att det nu finns ett riktigt kontrollsystem enligt de nya bestämmelserna i förfarandehandboken.
- (26) Vid kontrollbesöket hos företaget fick kommissionen fick också ett intyg i det format som krävs enligt tillägg 23 till förfarandehandboken, vilket var undertecknat av en auktoriserad revisor och daterat den 1 februari 2008. Med tanke på att förhandslicenserna var från 2004 och de nya bestämmelserna i förfarandehandboken inte gällde för dem, måste man dock dra slutsatsen att detta var en frivillig åtgärd från företagets sida som inte visar att Indiens myndigheter faktiskt tillämpade ett effektivt kontrollsystem. Dessutom visade inte företaget att den alltför stora tulleftergift som den auktoriserade revisorn hade beräknat faktiskt hade betalats tillbaka till myndigheterna.
- e) Slutsats
- (27) Befrielsen från importtull utgör en subvention i enlighet med artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen, dvs. ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter som innebär att de undersökta exportörerna beviljas en förmån.
- (28) Systemet med förhandstillstånd för fysisk export är dessutom klart och tydligt rättsligt knutet till exportresultat och anses därför vara selektivt och utjämningsbart i enlighet med artikel 3.4 a i grundförordningen. Ett företag kan inte få förmåner inom ramen för dessa system om det inte åtar sig att exportera.
- (29) Det delsystem som använts i detta fall kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller som ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. Indiens myndigheter tillämpade inte något effektivt kontrollsystem eller kontrollförfarande för att

kunna avgöra vilka insatsvaror och vilka mängder av dem som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten (se avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen). Standardnormerna kan inte i sig själva betraktas som ett system för att kontrollera den faktiska förbrukningen, eftersom de inte gör det möjligt för Indiens myndigheter att med tillräcklig noggrannhet kontrollera vilka mängder insatsvaror som förbrukats i exportproduktionen. Vidare utförde inte Indiens myndigheter under undersökningsperioden någon effektiv kontroll som baserades på ett korrekt fört register över den faktiska förbrukningen. De har inte heller företagit några ytterligare granskningar avseende de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kontrollsystem (se avsnitt II.5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen).

(30) Detta delsystem är således utjämningsbart.

f) Beräkning av subventionens storlek

(31) Eftersom det inte rör sig om ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution motsvarar den utjämningsbara förmånen eftergiften av de totala importtullar som normalt tas ut vid import av insatsvaror. Det är härvid att märka att grundförordningen inte bara medger att en "alltför stor" eftergift av tullar utjämnas. Enligt artikel 2.1 a ii i grundförordningen och led i i bilaga I till grundförordningen får visserligen endast en alltför stor eftergift av tullar utjämnas, men detta förutsätter att villkoren i bilagorna II och III till grundförordningen är uppfyllda. Dessa villkor uppfylldes dock inte i detta fall. Om det fastställs att det saknas ett adekvat kontrollsystem är det ovannämnda undantaget för restitutionssystem således inte tillämpligt och de normala reglerna för utjämning av beloppet av obetalda tullar (förlorade intäkter), snarare än en föregiven alltför stor eftergift, är tillämpliga. I enlighet med avsnitt II i bilaga II och avsnitt II i bilaga III till grundförordningen är den undersökande myndigheten inte skyldig att beräkna omfattningen av den alltför stora eftergiften. I enlighet med artikel 2.1 a ii i grundförordningen behöver den bara fastställa att tillräcklig bevisning föreligger för att motbevisa lämpligheten hos ett påstått kontrollsystem.

(32) Subventionsbeloppet för den exportör som använde systemet med förhandstillstånd beräknades på grundval av uteblivna importtullar (grundläggande tull och särskild tilläggstull) på de material som importerats inom ramen för delsystemet och som använts för den berörda produkten under undersökningsperioden (täljare). I enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från

subventionsbeloppet i de fall då väl underbyggda ansökningar om detta lämnats in. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den exportomsättning som den berörda produkten genererade under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(33) Den subventionsnivå som under undersökningsperioden fastställdes avseende detta system för den berörda samarbetsvilliga tillverkaren uppgår till 0,3 %.

2. Duty Entitlement Passbook Scheme (tullkreditsystemet)

a) Rättslig grund

(34) Tullkreditsystemet beskrivs närmare i punkt 4.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 4 i förfarandehandboken volym I 2004–2009.

b) Stödberättigade företag och verksamheter

(35) Alla exporterande tillverkare och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

c) Praktiskt genomförande av tullkreditsystemet

(36) Exportörer som omfattas av detta system kan ansöka om krediter inom ramen för tullkreditsystemet vilka beräknas som en procentsats av värdet av de produkter som exporteras enligt detta system. Indiens myndigheter har fastställt sådana procentsatser (nedan kallade *tullkreditprocentsatser*) för flertalet produkter, däribland den berörda produkten. Tullkreditprocentsatserna fastställs på grundval av standardnormerna för input/output och med beaktande av en antagen mängd importerade insatsvaror i exportprodukten samt tullbeloppet för denna antagna import, oavsett om importtullar faktiskt har betalats.

(37) För att kunna få förmåner inom ramen för detta system måste ett företag exportera. Vid exporttillfället måste exportören lämna en deklARATION till Indiens myndigheter med uppgift om att exporten sker inom ramen för tullkreditsystemet. För att varorna ska kunna exporteras utfärdar de indiska tullmyndigheterna en exporthandling i samband med avsändningsförfarandet. Denna handling innehåller uppgifter om bl.a. storleken på den kredit inom ramen för tullkreditsystemet som ska beviljas för exporttransaktionen i fråga. Vid denna tidpunkt vet exportören hur stor kredit företaget kommer att få. Så snart tullmyndigheterna utfärdat en exporthandling kan de indiska myndigheterna inte längre påverka beviljandet av krediter enligt tullkreditsystemet. Vid beräkningen av krediten inom ramen för tullkreditsystemet ska den tullkreditprocentsats användas som var tillämplig vid den tidpunkt då exportdeklarationen lämnades.

- (38) Krediter inom ramen för tullkreditsystemet får överföras fritt och gäller i en tolvmånadersperiod från och med utfärdandet. De kan användas för betalning av tull för efterföljande import av alla slags varor som får importeras utan begränsning, med undantag för kapitalvaror. Varor som importeras med hjälp av sådana krediter kan säljas på den inhemska marknaden (och belastas då med omsättningskatt) eller användas på annat sätt.
- (39) En ansökan om krediter inom ramen för tullkreditsystemet lämnas på elektronisk väg och får omfatta ett obegränsat antal exporttransaktioner. Det finns i praktiken inga fasta tidsfrister för ansökningar om krediter inom ramen för tullkreditsystemet. Det elektroniska systemet för förvaltning av tullkreditsystemet utesluter inte automatiskt exporttransaktioner som äger rum efter utgången av de ansökningsperioder som anges i kapitel 4.47 i förfarandehandboken volym I 2004–2009. Såsom klart anges i kapitel 9.3 i förfarandehandboken volym I 2004–2009 kan ansökningar som lämnas in efter sista ansökningsdagen alltid tas i beaktande mot betalning av en straffavgift (dvs. 10 % av krediten).
- d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter
- (40) En samarbetsvillig exportör hävdade att alla krediter inom ramen för tullkreditsystemet som företaget fått hade använts för att importera material som använts vid tillverkningen av den berörda produkten, trots att det i princip var tillåtet att använda krediterna för andra syften, såsom anges ovan. Exportören menade att företagets faktiska användning av tullkreditsystemet i detta hänseende alltså överensstämde med ett normalt tullrestitutionssystem och att endast en eventuell alltför stor eftergift därför borde utjämnas. Enligt artikel 2.1 a ii i grundförordningen och led i i bilaga I till grundförordningen kan dock endast en alltför stor eftergift av tullar utjämnas om villkoren i bilagorna II och III till grundförordningen är uppfyllda. Som förklaras i skäl 43 var dessa villkor inte uppfyllda i detta fall. Därför är de normala reglerna för utjämning av beloppet av obetalda tullar (förlorade intäkter), snarare än en föregiven alltför stor eftergift, tillämpliga.
- e) Slutsatser om tullkreditsystemet
- (41) Tullkreditsystemet innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen. En kredit inom ramen för tullkreditsystemet utgör ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter, av den anledningen att krediten slutligen kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar beloppet av de tullinkomster som Indiens myndigheter annars skulle ha fått. Krediter inom ramen för tullkreditsystemet innebär också att exportörer får en förmån genom att deras likviditet förbättras.
- (42) Tullkreditsystemet är rättsligt sett knutet till exportresultat och anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.
- (43) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. En exportör har ingen skyldighet att faktiskt förbruka de tullfritt importerade varorna i tillverkningsprocessen, och krediten beräknas inte på grundval av faktiskt använda insatsvaror. Det finns inte heller något system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten eller om det skett en alltför stor återbetalning av importtull i enlighet med vad som avses i led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Slutligen är exportörer berättigade till förmåner enligt tullkreditsystemet oavsett om de alls importerar några insatsvaror. En exportör får förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Exportörer som köper alla sina insatsvaror på den inhemska marknaden och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror är således ändå berättigade till förmåner enligt systemet.
- f) Beräkning av subventionens storlek
- (44) I enlighet med artiklarna 2.2 och 5 i grundförordningen beräknades storleken på den utjämningsbara subventionen som den förmån som konstaterats för mottagaren under undersökningsperioden. I detta avseende anses mottagaren få förmånen då exporttransaktionen enligt detta system sker. Vid denna tidpunkt blir Indiens myndigheter förpliktade att avstå från att driva in tullen, vilket utgör ett finansiellt bidrag enligt artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Indiens myndigheter kan inte längre påverka beviljandet av eller storleken på subventionen när tullmyndigheterna väl utfärdat en exporthandling som innehåller uppgift om bl.a. storleken på krediten inom ramen för tullkreditsystemet för exporttransaktionen i fråga. Vidare periodiserade de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna krediterna inom ramen för tullkreditsystemet och bokförde dem som inkomster när exportåtagandet uppfylldes.
- (45) Vid beräkningen av subventionsbeloppet (täljare) drogs i de fall väl underbyggda ansökningar hade lämnats in sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från de krediter som fastställdes, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den totala exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

- (46) De subventionsnivåer som under undersökningsperioden fastställdes avseende detta system för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna uppgår till 6,2 % och 5,7 %.
3. *Export Promotion Capital Goods Scheme (systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror)*
- a) Rättslig grund
- (47) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror beskrivs närmare i kapitel 5 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 5 i förfarandehandboken volym I 2004–2009.
- b) Stödberättigade företag och verksamheter
- (48) Tillverkande exportörer, exporterande handlare som "har anknytning till" tillverkare samt tjänsteleverantörer kan komma i fråga för detta system.
- c) Praktiskt genomförande
- (49) På villkor att ett företag gör ett exportåtagande får det importera kapitalvaror (nya och, sedan april 2003, begagnade kapitalvaror som är högst tio år gamla) till en reducerad tullsats. I detta syfte utfärdar Indiens myndigheter på ansökan och mot betalning av en avgift en licens inom ramen för detta system. Fram till och med den 31 mars 2000 tillämpades en effektiv tullsats på 11 % (inklusive en tilläggsavgift på 10 %) eller, i fråga om import till ett högt värde, nolltullsats. Sedan april 2000 innebär systemet att en reducerad importtullsats på 5 % tas ut på samtliga kapitalvaror som importeras inom ramen för systemet. För att exportåtagandet ska kunna anses vara fullgjort måste företaget använda de importerade kapitalvarorna för att tillverka en viss kvantitet exportvaror under en viss period.
- (50) Innehavaren av en licens enligt detta system kan också anskaffa kapitalvarorna på den inhemska marknaden. I detta fall kan den inhemska tillverkaren av kapitalvarorna ta i anspråk en rätt till tullfri import av sådana delar som behövs för att tillverka kapitalvarorna. Alternativt kan den inhemska tillverkaren ta i anspråk förmånen av den leverans likställd med export som anses ha ägt rum till följd av leverans av kapitalvaror till en innehavare av en licens enligt detta system.
- d) Slutsats om systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror
- (51) Systemet innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen. Tullsänkningen utgör ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter, eftersom den innebär en minskning av de tullinkomster som Indiens myndigheter annars skulle ha fått. Tullsänkningen innebär också att exportörerna får en förmån, eftersom de tullar som inte behöver betalas vid import förbättrar företagets likviditet.
- (52) Systemet är vidare rättsligt sett knutet till exportresultat, eftersom licenserna i fråga inte kan erhållas utan ett exportåtagande. Systemet anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.
- (53) Slutligen kan detta system inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Kapitalvaror omfattas i enlighet med led i i bilaga I till grundförordningen inte av denna typ av godkända system, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av de exporterade produkterna.
- e) Beräkning av subventionens storlek
- (54) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknades subventionsbeloppet på grundval av beloppet av obetalda tullar på importerade kapitalvaror fördelat över en period som avspeglade den normala avskrivningsperioden för sådana kapitalvaror. I enlighet med etablerad praxis justerades det på detta sätt beräknade belopp, som skulle hänföras till undersökningsperioden, genom tillägg av ränta under denna period för att det fulla värdet av förmånen över tiden skulle avspeglas. För detta ändamål ansågs den långfristiga marknadsräntan i Indien under undersökningsperioden vara lämplig. För beräkningen av subventionsbeloppet (täljare) drogs i de fall väl underbyggda ansökningar hade lämnats in sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från denna summa, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (55) De subventionsnivåer som under undersökningsperioden fastställdes avseende detta system för de samarbetsvilliga tillverkarna uppgår till 0,7 % och 0,3 %.
- f) Synpunkter på meddelandet av uppgifter
- (56) En samarbetsvillig exportör påpekade ett fel i den metod som från början användes för att beräkna förmånerna från systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror, särskilt när det gäller det räntebelopp som tillämpades. Detta fel, som påverkade de båda samarbetsvilliga exportörerna, korrigerades.
4. *Income Tax Exemption Scheme (systemet med befrielse från inkomstskatt)*
- Avsnitt 80HHC i lagen om inkomstskatt från 1961
- (57) Genom detta system har exportörerna kunnat erhålla en förmån i form av en partiell befrielse från inkomstskatt på vinst av exportförsäljning. Den rättsliga grunden för denna befrielse finns i avsnitt 80HHC i inkomstskattelagen.

- (58) Denna bestämmelse upphävdes från och med beskattningssåret 2005–2006 (dvs. budgetåret 1 april 2004–31 mars 2005), varför avsnitt 80HHC i inkomstskattelagen inte längre medför någon förmån efter den 31 mars 2004. De samarbetsvilliga exporterande tillverkarna erhöll inga förmåner genom detta system under undersökningsperioden. Följaktligen, och eftersom systemet har dragits tillbaka, är det i enlighet med artikel 15.1 i förordningen inte utjämningsbart.
- Avsnitt 80 I A i lagen om inkomstskatt
- a) Rättslig grund
- (59) Systemet baseras på avsnitt 80 I A i lagen om inkomstskatt. Denna bestämmelse infördes i lagen om inkomstskatt genom skattelagen från 2001.
- b) Stödberättigade företag och verksamheter
- (60) Avsnitt 80 I A i lagen om inkomstskatt tillämpas på de företag som anlägger infrastruktur, inklusive elförsörjning, i någon del av Indien.
- c) Praktiskt genomförande
- (61) Enligt bestämmelserna i avsnitt 80 I A i lagen om inkomstskatt är ett belopp motsvarande vinsten från elkraftproduktionsverksamheten befriat från vinstskatt under tio på varandra följande år inom de första femton åren efter det att produktionsanläggningen tagits i drift. Anläggningen i fråga måste vara ny och ha tagits i drift den 1 april 2003 eller senare, och senast den 31 mars 2010.
- (62) Beräkningen av inkomstskatteavdraget ingår i företagets årliga skattedeklaration och revideras tillsammans med företagets resultaträkning och övriga räkenskaper. Den måste överensstämma med bestämmelserna i inkomstskattelagen, dvs. att den bokföringsmässiga värderingen av den producerade elektriciteten ska avspegla dess marknadsvärde. Det är skattemyndigheternas uppgift att kontrollera om beräkningen av inkomstskatteavdraget har skett i enlighet med inkomstskattelagen och överensstämmer med företagets reviderade räkenskaper. Undersökningen har visat att myndigheterna i praktiken har kontrollerat beräkningarna och vid behov justerat dem.
- (63) Undersökningen har visat att båda de undersökta exporterande tillverkarna har byggt interna kraftverk som en del av deras enheter för grafitproduktion. De har därför begärt motsvarande avdrag på inkomstskatten, i enlighet med inkomstskattelagen.
- d) Slutsats om systemet med befrielse från inkomstskatt enligt avsnitt 80 I A i lagen om inkomstskatt
- (64) Befrielsen från inkomstskatt utgör en subvention i enlighet med artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen, dvs. ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter som innebär att de undersökta exportörerna beviljas en förmån.
- (65) Undersökningen har dock visat att tillgången till systemet med befrielse från inkomstskatt enligt avsnitt 80 I A i inkomstskattelagen inte är begränsad till vissa företag i den mening som avses i artikel 3.2 a i grundförordningen. Detta system tycks vara tillgängligt för alla företag enligt objektiva kriterier. Inte heller har i detta ärende någon annan bevisning påträffats för att systemet är selektivt.
- (66) Vidare är det bundet till en annan produkt (elektricitet) än den berörda produkten, och förmåner inom ramen för detta system erhålls därför på grundval av en verksamhet som inte är produktion eller försäljning av den berörda produkten. Under dessa omständigheter anses det att de förmåner som de berörda exportörerna får inom ramen för detta system inte bör utjämnas.
5. *Electricity Duty Exemption (systemet med befrielse från skatt på elektricitet)*
- (67) Inom ramen för 2004 års industriframjande politik erbjuder delstaten Madhya Pradesh industriföretag som investerar i elproduktion för företagsintern förbrukning befrielse från skatt på elektricitet.
- a) Rättslig grund
- (68) Beskrivningen av det system med befrielse från skatt på elektricitet som tillämpas av Madhya Pradeshs regering återfinns i avsnitt 3-B i lagen om skatt på elektricitet från 1949.
- b) Stödberättigade företag och verksamheter
- (69) Alla industrier som är belägna inom Madhya Pradeshs regerings behörighetsområde och som investerar i nya kraftverk för egenproduktion.
- c) Praktiskt genomförande
- (70) Enligt ett tillkännagivande av Madhya Pradeshs regering av den 29 september 2004 kan företag eller personer som investerar i nya kraftverk för egenproduktion med en kapacitet på mer än 10 kW få ett intyg om befrielse från skatt på elektricitet från Madhya Pradeshs elektricitetsinspektorat. Befrielse ges endast för elektricitet som produceras för egen förbrukning och endast om det nya kraftverket inte är en ersättning för ett tidigare kraftverk. Befrielsen beviljas för en period av fem år.
- (71) Genom ett tillkännagivande av Madhya Pradeshs regering av den 5 april 2005 befriades det nya kraftverk som inrättats av en av de exporterande tillverkare som samarbetade i denna undersökning från skatt på elektricitet under tio år.

d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (72) Den samarbetsvilliga exportör som beviljades befrielse från skatt på elektricitet hävdade att detta system inte är selektivt, utan tillämpas utan diskriminering på alla stödberättigade företag. Enligt denna exportör har Madhya Pradeshs regering ändrat sin ursprungliga politik att bevilja en befrielse under fem år till att bevilja en befrielse under tio år. Varken den samarbetsvilliga exportören eller Indiens myndigheter lämnade dock i sina svar in något offentliggjort tillkännagivande om en sådan ändring av politiken.

e) Slutsats om systemet med befrielse från skatt på elektricitet

- (73) Detta system innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen. Systemet innefattar ett finansiellt bidrag från Madhya Pradeshs regering, eftersom det minskar de delstatliga intäkter som annars skulle ha uppstått. Vidare innebär det en förmån för det mottagande företaget.
- (74) Även om 2004 års industriframjämjande politik och Madhya Pradeshs regerings tillkännagivande av den 29 september 2004 förutser en befrielseperiod på fem år, beviljades den berörda exporterande tillverkaren en befrielseperiod på tio år. Denna stimulansåtgärd förefaller därför inte vara beviljad på grundval av kriterier och villkor som är klart fastställda i lagar, förordningar och andra officiella handlingar.

f) Beräkning av subventionens storlek

- (75) Förmånen för den exporterande tillverkaren beräknades på grundval av storleken av den skatt på elektricitet som normalt skulle ha betalats under undersökningsperioden, men som i enlighet med detta system inte behövde betalas. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljare) över den totala försäljningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till all försäljning, både på den inhemska marknaden och för export, och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (76) För ett företag som erhöll förmåner inom ramen för systemet med befrielse från skatt på elektricitet fastställdes på detta sätt en subventionsmarginal på 0,7 %.

III. De utjämningsbara subventionernas storlek

- (77) Det erinras om att i förordning (EG) nr 1628/2004 konstaterades de utjämningsbara subventionernas storlek, uttryckta i procent av värdet, vara 15,7 % respektive 7 % för de två exporterande tillverkare som samarbetade i den nu aktuella partiella interimsoversynen.
- (78) Under denna partiella interimsoversyn fastställdes de utjämningsbara subventionernas storlekar, uttryckta i procent av värdet, till följande:

Företag	Systemet med förhandslicenser	Tullkreditsystemet	Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror	Systemet med befrielse från skatt på elektricitet	Totalt
Graphite India Ltd	noll	6,2 %	0,1 %	noll	6,3 %
HEG Ltd	0,3 %	5,7 %	0,5 %	0,7 %	7,2 %

IV. Utjämningsåtgärder

- (79) I enlighet med artikel 19 i den grundläggande antisubventionsförordningen och de skäl för denna partiella interimsoversyn som anges i punkt 3 i tillkännagivandet om inledande konstateras att subventionsnivån för de samarbetsvilliga tillverkarna har ändrats, och att den utjämningsstull som infördes genom förordning (EG) nr 1628/2004 därför måste ändras i enlighet med detta.
- (80) Den utjämningsstull som är föremål för översyn var ett resultat av parallella antisubventions- och antidumpningsundersökningar (nedan kallade *de ursprungliga undersökningarna*). Enligt artikel 24.1 i grundförordningen och artikel 14.1 i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ justerades de antidumpningstullar som infördes genom förordning (EG) nr 1629/2004, eftersom subventionsbeloppen och dumpningsmarginalerna var resultatet av samma situation.
- (81) De subventionssystem som undersökts inom ramen för den nuvarande översynen, med undantag för systemet med befrielse från skatt på elektricitet, och som konstaterats vara utjämningsbara utgjorde exportsubventioner i den mening som avses i artikel 3.4 a i grundförordningen.

⁽¹⁾ EUT L 56, 6.3.1996, s. 1.

- (82) Antidumpningstullen bör därför justeras så att den avspeglar de nya subventionsnivåer som konstaterats i den nuvarande översynen, för såvitt gäller exportsubventionerna. Dessutom bör i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen nivån på utjämningsstullarna inte vara högre än den nivå för undanröjande av skada som fastställdes i den ursprungliga undersökningen. I likhet med vad som var fallet i den ursprungliga undersökningen fastställdes den övriga subventionsmarginalen på nivån för det företag som hade den högsta individuella marginalen, eftersom graden av samarbetsvilja var hög (100 %).
- (83) Utjämningsstullarnas och antidumpningstullarnas nivåer bör därför justeras enligt följande:

Företag	Subventionsmarginal	Dumpningsmarginal	Marginal för undanröjande av skada	Utjämningsstull	Antidumpnings-tull
Graphite India Ltd	6,3 %	31,1 %	15,7 %	6,3 %	9,4 %
HEG Ltd	7,2 %	24,4 %	7,0 %	7,0 %	0 %
Alla andra företag	7,2 %	31,1 %	15,7 %	7,2 %	8,5 %

(84) En samarbetsvillig exportör menade att eftersom den aktuella partiella interimsoversynen var begränsad till subventionsnivån borde antidumpningstullarna inte ändras.

(85) I detta avseende påminns det om att det i tillkännagivandet om inledande av den aktuella översynen står att "[f]ör företag som omfattas av både antidumpnings- och utjämningsåtgärder måste antidumpningsåtgärderna anpassas om utjämningsåtgärderna ändras". Ändringen av antidumpningstullarna beror inte på några nya rön om dumpningsnivån, utan är en automatisk följd av att de ursprungliga dumpningsmarginalerna justerats för att återspegla den konstaterade nivån av exportsubventioner och av att den nivån nu ändrats.

(86) De individuella företagsspecifika utjämningsstullsatsen som anges i den här förordningen återspeglar den situation som konstaterats under den partiella interimsoversynen. De är därför endast tillämpliga på import av den berörda produkt som tillverkas av dessa företag. Import av den berörda produkt som tillverkats av något annat företag som inte särskilt nämns i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är närstående de särskilt nämnda företagen, kan inte omfattas av dessa satsen utan bör i stället omfattas av den tullsats som gäller för "alla andra företag".

(87) Eventuella ansökningar om tillämpning av dessa individuella företagsspecifika utjämningsstullsatsen (t.ex. till följd av att enhetens namn har ändrats eller att nya tillverknings- eller försäljningsenheter har inrättats) bör snarast inges till kommissionen⁽¹⁾ tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt om eventuella förändringar

av företagets verksamhet i fråga om tillverkning, inhemsk försäljning eller exportförsäljning som hänger samman med t.ex. namnändringen eller de nya tillverknings- eller försäljningsenheterna. Kommissionen bemyndigas härmed att vid behov, och efter samråd med rådgivande kommittén, ändra förordningen i enlighet med detta genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatsen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1.2 i förordning (EG) nr 1628/2004 ska ersättas med följande:

"2. Följande slutgiltiga utjämningsstull ska tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns före tull för produkter tillverkade av de nedan nämnda företagen:

Företag	Slutgiltig tull	Taric-tilläggsnummer
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta – 700016, West Bengal	6,3 %	A530
Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector-1, Noida – 201301, Uttar Pradesh	7,0 %	A531
Alla andra företag	7,2 %	A999"

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat H, Kontor N-105 4/92, BE-1049 Bryssel, Belgien.

Artikel 2

Artikel 1.2 i förordning (EG) nr 1629/2004 ska ersättas med följande:

”2. Följande slutgiltiga antidumpningstull ska tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns före tull för produkter tillverkade av de nedan nämnda företagen:

Företag	Slutgiltig tull	Taric-tilläggsnummer
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta – 700016, West Bengal	9,4 %	A530
Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector- 1, Noida – 201301, Uttar Pradesh	0 %	A531
Alla andra företag	8,5 %	A999”

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 december 2008.

På rådets vägnar

M. BARNIER

Ordförande
